

[Statsministeren.]

fremstød, særlig mod de hårde valutaområder, og forhandlingerne i dollarudvalget om formerne herfor er nu langt fremskredne.

Endelig må den nye situation øve indflydelse på pengepolitikken og statens finanspolitik. Finansministeren har allerede redegjort herfor ved fremlæggelsen af finanslovsforslaget. Jeg skal kun sige, at en forudsætning for, at man ved overskud på statens budget skaffer plads til de nødvendige investeringer, nåturligvis må være, at man også sørger for, at disse finder sted. Dette har hidtil været rettesnoren for regeringens pengepolitik og vil også være det i fremtiden.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen sagde, at regeringen altid først understreger beskæftigelsen og de sociale reformer og lader produktionsudviklingen komme i anden række.

Det er rigtigt, at regeringen i den økonomiske politik ønsker at placere beskæftigelsesproblemet i første række på linie med vore andre hovedproblemer i genopbygningen, dollarvanskelighederne og forsynings-situationen. Vi betragter det som bydende nødvendigt at søge tilrettelagt en samlet økonomisk politik, der skaber størst mulig beskæftigelse ved produktivt arbejde. Arbejdsløsheden er en forbandelse både for dem, den rammer, og for samfundet. Derfor kan vi heller ikke acceptere en økonomisk politik, der medfører en forbrugsbegrænsning gennem arbejdsløshed.

Det er også rigtigt, at vi tillægger den sociale lovgivnings udvikling stor betydning. Det danske socialdemokrati har en væsentlig del af æren for den rige sociale udvikling, der har fundet sted herhjemme de sidste 25 år. Vi ønsker ikke denne udvikling standset. Vi lovede som opposition vælgere, at vi, hvis vi kom til at danne regering, ville søge den sociale lovgivning udviklet i takt med genopbygningen, og denne linie har vi fulgt. De fremskridt, der under denne regering er sket med hensyn til mødrehjælpsinstitutionerne, indenfor børnefor- sørgning, skolebespisningen, forhøjelse af børnebidraget til enlige forsørgere, husmoder- afløsningen, tuberkuloseforsorgen, ulykkes- forsikringsloven og frem for alt forbedringerne for alders- og invaliderentemodtagerne, er beviserne for, at vi har holdt, hvad vi havde lovet.

Derfor var jeg også ked af at høre de negative og syrlige bemærkninger fra det ærede medlem hr. Erik Eriksen om vort forslag om et beskedent eengangstillæg til alders- og

invaliderentemodtagerne, et forslag, der jo helt ligger på linje med de tillæg, der tidligere er ydet. Forslaget har også som baggrund, at folkeforsikringskommissionen af 1948 jo endnu ikke har afsluttet og antagelig ikke foreløbig kan afslutte sit arbejde.

Vi ved altfor godt, at den nuværende periode ikke muliggør store og meget kostbare sociale reformer, vi ved altfor godt, at det er nødvendigt også i statshusholdningen at sætte tæring efter næring, men det, vi på det sociale område har gennemført og foreslået, finder vi både rimeligt og forsvarligt. Den sociale udvikling må ikke standses, men den må ske i takt med genopbygningen. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen kan være forvisset om, at de sociale reformer, jeg her har nævnt, har imødekommet et påtrængende behov i tusinder af dårligtstillede danske hjem.

Jeg er ikke uenig med det ærede medlem i den betragtning, at vi skal søge at skabe plan i den sociale lovgivning — tværtimod —; hvis det ærede medlem hr. Erik Eriksen mener noget alvorligt med denne udtalelse, beder jeg ham hjælpe os med at få gennemført det forslag til en ny arbejderbeskyttelseslov, som vi har foreslået, og som netop er tilrettelagt efter et sådant helhedssynspunkt, som virkelig vil bidrage til, at der kommer plan, oversigt i et væsentligt afsnit af det, der hedder dansk sociallovgivning.

Det er altså rigtigt, at både beskæftigelsen og sociallovgivningen interesserer denne regering, ja er en væsentlig del af dens politik.

Men det er ikke rigtigt, når det ærede medlem hr. Erik Eriksen antyder, at denne regering har glemte produktionens udvikling, og blot tænker på „at øse millioner ud“, som det hedder i den reaktionære jargon. Kendsgerningerne viser det modsatte. Og jeg ønsker at understrege, at det jo ikke blot er beskæftigelse, men produktiv beskæftigelse, som regeringen ønsker at fremme.

Lad mig nævne nogle enkelte af de tal, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen og andre ordførere så helt bort fra, formentlig fordi de så dårligt ville have harmoneret med deres kritik.

I 1949 vil den samlede produktion — bruttonationalproduktet — her i landet blive 5 pct. større end i 1948. I normale tider var fremgangen kun mellem 2 og 3 pct.

Produktionen i landbruget vil blive 12 pct. større end i 1948 og i industri og håndværk 7 pct. større end i fjor. For industri og håndværks vedkommende er produkti-